

rigtigst, at forandre „April“ til „Juni“ eller „Maj“, og jeg skal muligens tillade mig til 2den Behandling at stille Ændringsforslag i den Retning.

Finantsministeren: Jeg ønsker allerede nu at udtale mig imod et saadant eventuelt Ændringsforslag, idet det forekommer mig lidet ønskeligt, førend der viser sig nogen absolut Nødvendighed derfor, at forlænge denne Bevilling ud over en Maaned. Jeg tror, at det altid maa erkjendes, at det var ønskeligt, om Finantsloven blev vedtagen inden 1ste April, og man maa derfor paaflømme enhver Forstandig Bestræbelse for at naae dette Maal. Svad der altsaa kan gøres i den Retning for at opretholde og styrke Bevidstheden om, at der er en naturlig Opfordring, ja jeg kan gjerne sige en naturlig Forpligtelse til saa vidt muligt at tilendebringe Finantsloven inden 1ste April, det mener jeg bør ske. Det er baade med Hensyn til hele Rigsdagens naturlige Virksomhedsperiode af Betydning og særlig af Betydning med Hensyn til Regjeringens Gjennemførelse af Finantsloven. Det er meget uheldigt, naar der gaar lang Tid hen ind paa Forommeren, henimod Sommeren, før de fornødne Ordre kunne udfærdiges i Genhold til de Bestemmelser, der ere truffene paa Finantsloven, dobbelt uheldigt er det, jo længere det gaar frem paa Sommeren, idet Gjennemførelsen af den vedtagne Finantslov saa støder sammen med Forberedelsen af den nye Finantslov. Der er ikke saa Administrationsgrene, hvori det er forbundet med meget store Ulemper. Under saadanne Omstændigheder synes jeg ikke, der er Opfordring for Thinget — det ønsker jeg at udtale strax — til at henstille det som en underordnet og ligeegyldig Sag, for hvor lang Tid en saadan midlertidig Bevilling gives. Det er klart, at jo længer man uden Nødvendighed udsætter Fristen, desto mere udtaler man, at det ikke kommer an paa, om Finantsloven tilendebringes noget før eller senere. For Regjeringen er det altid ønskeligt, at Finantsloven fremmes saa hurtigt som muligt, og navnlig maa det være Regjeringen magtpaaliggende, at der ikke skal kunne bebreides den Nogetomhelst, naar der viser sig virksomme Bestræbelse for at føre Finantsloven igjennem paa en saadan Tid, at i alt Fald dens Tilendebringelse inden 1ste April ikke er en Umulighed. Jeg tror, at dersom det havde vist sig, at Regjeringen paa noget Punkt havde i denne Henseende gjort Vanskeligheder eller taget Hensyn til sine Befvemmeligheder og ikke, som Tilfældet

er, tværtimod havde tilfidesat ethvert Hensyn til sin Befvemmelighed, saa kunde man med Faste have gjort den en Bebreidelse. Jeg siger dette med særligt Hensyn til Forholdene i Nar. Regjeringen har jo ikke haft Indflydelse paa Sagens noget forcerede Behandling, men kun sørget for, at der ikke fra dens Side skulde møde nogenformelst Hindring, naar der i Øvrigt var en Mulighed for Tilendebringelsen af Finantsloven inden 1ste April. Ærede Medlemmer vide jo godt, at Regjeringen har hverken nogen ved Forretningsordenen eller nogen ved Grundloven hjemlet Indflydelse paa den Maade, hvorpaa Sagerne fremmes; men den skylder at gjøre, hvad den kan gjøre, for at give sin Medvirkning, naar der viser sig Bestræbelse for at fremme Sagerne, og navnlig naar der viser sig Bestræbelse for at fremme Finantsloven saaledes, at den kan blive færdig inden 1ste April.

J. Andersen: Maa jeg kun sige, at det naturligtvis aldrig har været min Hensigt at gjøre Regjeringen Bebreidelse for, at den ikke har fremmet Finantsloven med tilbørlig Hurtighed, men jeg er bange for, at, som Omstændighederne nu ville blive, vil det være rigtig, at der Intet bliver til Hinder for at vinde tilstrækkelig Tid til Finantslovens Gjennemførelse. Jeg tror ikke, at det kan hindre Lovens Gjennemførelse, at der er længere Tid dertil; derfor kan Finantsloven lige godt blive hurtig færdig.

Finantsministeren: Maa jeg blot lige over for det ærede Medlem sige, at Regjeringen ønsker ikke nogen Forlængelse af den Tidsfrist, der er fastsat i denne Lov. De Omstændigheder, som det ærede Medlem taler om, ere mig ikke saaledes nærværende eller bekjendte, at jeg allerede derom kan udtale Noget, men det er mig tilstrækkeligt at henvise til, at Loven bliver gjældende for en Maaned, og i den Tid kan jo Meget udrettes.

Da ikke flere ønskede Ordet, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Ændringsforslag til denne Sags 2den Behandling maa indgives i Bureauet inden imorgen Middag Kl. 12.